

תיאטרון
באר-שבע

תרומם עידו ריקלין מאת ניל סיימון בימוי רפי ניב

פרקה

מאת ניל סיימון
תרגום עידו ריקלין
בימוי רפי ניב
תפאורה נטע הקר
תלבושות אורן דר
תאורה זיו וולושין
מוסיקה אלעד אדר

שחקנים -
ג'ני מאלון - מיכל ינאי
פיי מדוויק - אדוה עדני
ג'ורג' שניידר - אמיר קריאף
ליאו שניידר - מולי שולמן

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבי
מנהל טכני אופיר ספיר
מנהל הצגה איציק קריספין
מנהל במה אלי יורם
עוזרת במאי לירון דן
תפעול תאורה רותם אבירם
תפעול סאונד אייל פיש, ניר רובין
רקווזיטור יהודה מליסה
מלבישות לריטה מיגרוב
איפור ועיצוב שיער מרינה נודל
איפור תמונת שער חן ברעם
ייצור אביזרים גילי כוכבי, אורה קמומיל
בניית תפאורה דודי בית מלאכה
עריכת תוכנייה שני אמור
עריכת תוכן איה קפלן
עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
צילום תוכנייה מעיין קאופמן
צילום תמונת השער אילן בשור
משך ההצגה כשעה וארבעים (ללא הפסקה)
הצגה ראשונה 25.4.2015

תיאטרון באר-שבע
במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע,
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע,
טל: 08-6266444 www.b7t.co.il
חפשו אותנו ב-

בחסות:

משרד התרבות והספורט
עיריית באר-שבע
הרשות לפיתוח הנגב
המשרד לפיתוח הנגב והגליל

פרק ב' – מנפלאות המחזה שכתוב היטב

או

מי לא אוהב לחם בחמאה...

בבואנו לבנות את הרפרטואר שלנו, אנו מקפידים ליצור "תמהיל" מאוזן שמביא לקהל הצופים שילוב של קלאסיקות ("בית ברנרדה אלבה", "רומיאו ויוליה" ו"רוחות"), מחזאות מקור ישראלית ("בין חברים", "חבלי משיח"), ולא פחות חשוב- הפקות שנקראות בעגה המקצועית הפקות "לחם וחמאה". הפקות אלה הן העלאות (מחודשות לרוב) של מחזות ראליסטיים, כתובים היטב, שנגישים מאוד לקהל, דרמה טובה או קומדיה או שילוב של שניהם וכמו פרוסת לחם טרי עם חמאה מאפשרות עונג גדול ממוצר בסיסי, מוכר ומזין. בהצגות האלה יכול הצופה להתרווח בכיסא ולהתמסר להצגה תוך שהוא מזהה את עצמו על הבמה, ללא מאמץ, מאמץ שנדרש ממנו בבואו לצפות בהפקות תובעניות יותר שמאתגרות אותו ודורשות ממנו ריכוז והשתדלות. דווקא הפשטות הנעימה הזאת מאפשרת לצופה להתחבר למתרחש על הבמה, לזהות את עצמו ולעבור חוויה רגשית מזככת, מהסוג שתיאטרון טוב מספק. איזון נכון בין הסוגים השונים של המחזות יוצר את התמהיל הרפרטוארי עליו אנחנו מדברים.

בבואנו לבחור את המחזה שנעלה ויכנס למשבצת ה"לחם וחמאה" העונה, חזרתי לקרוא את "פרק ב'" ומצאתי את עצמי נהנה הנאה גדולה, צוחק בקול רם ואפילו מזיל דמעה. ניל סיימון, אשף הקומדיה האנושית, משלב במחזה התבוננות עמוקה בנפש האדם, איזון מושלם בין סצנות יחסים מרגשות מאוד ובין הסצנות הקומיות מלאות ההומור. הומור חם וחכם, שמקפל בחובו אהבת אדם גדולה. כשמו כן הוא - "מחזה כתוב היטב".

תקופת העבודה על ההפקה הייתה מהמענגות שידעתי. חדר החזרות הפגיש ארבעה שחקנים מצוינים, בשלים, עם ניסיון בימתי, בשיא הקריירה המשחקית שלהם (בתקווה שנכוננו להם עוד שיואים בשנים לבוא), ותפקידים מצוינים שמאפשרים להם להביא לבמה את היכולות הקומיות והדרמטיות שלהם גם יחד.

כולנו, צוות היוצרים והשחקנים מצאנו במחזה קרקע פורייה ליצירה שלנו, תוך שאנחנו מקבלים ממנו השראה, ומצליחים להביא את עצמנו אליו בו זמנית.

כולי תקווה שהאהבה שאנחנו רוכשים למחזה היפה הזה, וההנאה שלנו מהמפגש אתו יגיעו אליכם, שנצליח להעלות חיוך ולגעת ללב, ושהלחם והחמאה שנגיש לכם הערב יעברו לחיככם.

דבר מעצבת התפאורה | נטע הקר

שני אנשים נמצאים בחלל אחד, רוצים, אך אינם מצליחים להגיע אחד אל השני.

הוא, לכוד בעבר ומפחד להרשות לעצמו להרגיש שוב. ספק רגשות אשם, ספק הפחד להיפגע שוב.

היא כל כך רוצה שזה יצליח שהיא מוכנה בקלות לוותר על כל מה שהיה לה מקודם.

הוא גר בדירה גדולה ואפולולית שאפילו החלון הגדול אינו מצליח להחדיר אליה אור.

היא חיה בדירה קטנה ועושה הכול כדי להחביא את הבדידות שלה, היא דואגת שישקו את העציצים ושהמקרר יהיה מלא כשתגיע הביתה, הכל רק לא להרגיש ריקנות.

אצלו חדר השינה נמצא בקומה שנייה והדרך אליו עוברת דרך גרם מדרגות מפותל לאורכה של ספרייה ענקית המייצגת בין השאר את הכישלון שלו להתפרנס מהספרות אותה הוא מעריך ואוהב.

אצלה חדר השינה נמצא כמה פסיעות מדלת הכניסה לבית ועובר דרך מקרר מלא בכל טוב.

הפירוט של הדירות נועד לייצר מסגרת רגשית פרטנית לכל דמות כמו גם מגרש משחקים לפעולה הדרמטית.

בחרנו לייצר על הבמה שני איים של בדידות שממסגרים כל אחת מהדמויות בתוך עולמה הפנימי. עולם שבו התקיים כבר בעבר פרק א' של מערכות יחסים. ההפרדה איננה רק צורך לייצג עולם ריאלי, בעינינו היא גם מייצרת את המאבק הדרמטי של הדמויות לחדור ערב אחד, הערב, אחת לעולמה של השנייה.

"הנהר השחור" המפריד בין הדירות הוא המשימה העומדת בפניהם. האם יצליחו לצלוח אותו?

“להיט אחר להיט”: מגע הקסם של ניל סיימון. מהו סוד ההצלחה שלו?

דברים מתוך ראיון עם ניל סיימון | דיוויד סטריט | 1 באוקטובר, 1981
תרגמה נתלי פיינשטיין

“אני נע הלוך ושוב בין החומרים הקלילים לאלה הרציניים, כמו “פרק ב”. זה עלול לבלבל את הקהל בנוגע למה שאני עושה. אני לא דומה למחזאים כטנסי וויליאמס או ארתור מילר, שעוסקים תמיד בנושאים רציניים. בין לבין אעשה משהו אוורירי כמו הסרט “אני, אשתי ובעלה” (Seems Like Old Times).

אני חושב שהיום אני חד הבחנה יותר מאשר בעבר ואני רוצה לחדור לעומקן של הדמויות שלי. בתחילת הדרך היה לי חשוב לקבל צחוקים - אז הם היו הקשר היחידי שלי לקהל, הדרך היחידה שבה יכולתי לגרום להם להקשיב לי. עדיין לא הייתי מוכן לחטט בעומק הדברים. אבל אנשים מתרחבים, אנשים מתבגרים.”

האם יש כאן הדים ל“פרק ב” הפרטי שלך? הרי אתה עוסק במחזה במערכת היחסים שלך עם השחקנית מרשה מייסון ומגיע לפסים אישיים למדי.

“ודאי, אין ספק שיש בו הדים לכך, גם אם זה לא נעשה במודע. כל עבודותי הרציניות עוסקות בדברים שקרו לי בעבר, שקורים לי עכשיו או שאני חש שיקרו לי בעתיד.”

נראה שאתה חש בנוח עם החשיפה העצמית שביצירתך

“כשמחזאי אינו אומר את האמת הוא בולם את עצמו. אני קורא הרבה ביוגרפיות של אנשים יצירתיים, בעיקר כותבים, ציירים ומוזיקאים. אם אתה לא חושף את עצמך, אתה משקר איפשהו לאורך הדרך ובסופו של דבר זה יבוא לידי ביטוי ביצירה. אתה לא צריך להיות בוטה, אבל אתה חייב להיות אמיתי.”

אם כן, להיבט האוטוביוגרפי יש חשיבות גדולה בעיניך.

“כן. וזהו תהליך מסתורי למדי משום שהוא מתרחש מבלי שאתה מודע לכך. עליך להיות זהיר משום שרצוי שתהיה נאמן למציאות רק עד נקודה מסוימת. אני מנסה להיות כן גם לגבי הדמויות האחרות, לא רק לגבי זו שמייצגת אותי, אבל יש דברים שאני משאיר מחוץ לטקסט. בצעירותי, ובמיוחד בגיל ההתבגרות, עברתי תקופות לא קלות. מה שהתרחש אצלי בבית היה ממש מכוער. המחזה שלי “יומן חוף ברייטון” מדבר על התקופה הזו - אבל אני מנסה להראות את החלקים האכפתיים של האנשים הללו. הם לא אכפתיים כל הזמן והם בהחלט אינם גיבורים, אבל אני אדיב כלפיהם ומראה את הצדדים היותר טובים שלהם מפני שזהו הרושם שהם הותירו עליי. ככל שאתה מתבגר, אתה הופך סלחן יותר משום שאתה מזהה את אותם החסרונות בעצמך.”

ועדיין, לא היית חייב להיות סלחן ב“יומן חוף ברייטון”. יכולת לבחור בתיאור עגמומי יותר בהתאם ל“צד האפל” שהזכרנו קודם.

“אין לי בעיה לבחור באופציה העגמומית אם זה משרת מטרה מסוימת. יש מהות של חיים שהייתי רוצה להעביר הלאה. אם הייתי מעלה על הכתב את כל מה שעשו האנשים האלה ברגעי החולשה הגדולים שלהם הם היו נראים לנו כל כך מרושעים שלא היינו לומדים מהם. דבר. היינו יוצאים מהתיאטרון ושואלים: מי רוצה להיות בחברת אנשים כאלה? ויחד עם זאת אני בהחלט לא מייפה את האמת לגביהם.”

ניל סיימון עצמו אמר על “פרק ב” :
“זהו הצדעה אישית שלי לאהבה במסגרת הנישואים- “פרק ב” מדבר על הפליאה והיופי שבה.”

הילדים מצדם, חשים קונפליקט נאמנויות בכך שנאמנותם הטבעית שייכת לאב אשר מתגורר מחוץ לבית ונמצא עמם בקשר, לצד זה, הם מפתחים קשר עם גבר שלא אחת ממלא תפקידים הוריים אולם הוא אינו אביהם.

אנו נכנסים ליחסים הזוגיים בפרק ב' לאחר שצברנו ניסיון מהיחסים בקודמים. חוויות אלו משפיעות עלינו בהתמקמות בזוגיות החדשה. לדוגמא: גבר שבנישואים הראשונים שלו חווה חוסר נאמנות מאשתו, בזוגיות החדשה, הוא עלול לגלות חוסר אמון, לא מודע או מודע, כלפי בת זוגתו החדשה.

לא אחת, בני זוג בפרק ב', מגלים כי הסיבות אשר הובילו אותם לסיים את הקשר הזוגי בפרק א' חוזרות בקשר הזוגי השני. הסיבה לכך נעוצה בכך שיש לנו נטייה טבעית לשחזר דפוסי התנהגות מהיחסים הקודמים שלנו.

לדוגמא: אישה אשר יש לה נטייה להקטין את עצמה ולהימחק ביחסים זוגיים בשל סיבות אשר נובעות מהיסטוריית חייה עלולה למצוא את עצמה ביחסים הזוגיים החדשים במצב דומה אילולא לא תעבור שינוי בטיפול אישי או בכל דרך אחרת.

לעיתים, משפחה של פרק ב' ממלאת אחר משימות החיים ומנסה ליצור מציאות חיים ושגרה יומיומית כשל משפחה רגילה טרם התפתחו בין כל בניה יחסים רגשיים. הדבר עלול ליצור התנגדות וקושי במילוי אחר משימות היומיום.

ההתמודדות עם פרק ב' טומנת בחובה קשיים רבים ועלולה ליצור רגשות קשים אצל כל אחד מבני המשפחה כמו בלבול, אשמה, תסכול, כישלון, בדידות, דחייה, ייאוש, כעס.

מחקרים מצביעים על כך שמס' הפרידות בנישואין שניים גבוה יותר ממס' הפרידות בנישואין ראשוניים. הסיבות לכך נובעות מהמורכבות הקיימת בפרק ב'.

יחד עם זאת ליווי מקצועי בתהליך היווצרות המשפחה בנישואין שניים ובהמשך מעלה את הסיכויים של הישארות בני הזוג יחדיו תוך חיזוק היחסים המשפחתיים.

הבנה וניתוח הסיבות אשר הובילו אותנו לפירוק הקשר הזוגי בנישואין הראשונים יעלה את הסיכוי כי בפרק ב' נתמקם אחרת בקשר הזוגי ונסגל התנהגויות והתמודדויות באופן שונה מהעבר.

פרק ב' - נישואין שניים | עדה אביעד מטפלת זוגית ומשפחתית מוסמכת www.adaa.co.il

בעבר זוגות אשר נישאו היו נשואים עד סוף חייהם ללא קשר לאיכות הקשר הזוגי. החברה המסורתית הציבה נורמות מאד ברורות אשר הציבו את שלמות המשפחה כערך עליון. כיום בחברה המודרנית, אנו עדים לתופעה כי יותר ויותר זוגות בוחרים להתיר את הקשר הזוגי ולהתגרש הדבר נובע בעיקר מכך שאנשים כיום הרבה יותר מחוברים לצרכים האישיים שלהם ופחות מוכנים להתפשר על קשר שאינו מטיב עמם.

התופעה של נישואין שניים הינה תופעה נפוצה או בשמו האחר פרק ב' או משפחה מורכבת.

יצירת זוגיות בנישואין שניים הינה מורכבת וטומנת בחובה קשיים ומכשולים שהינם ייחודים לפרק ב'.

על מנת שהיחסים בפרק ב' יצליחו למרות מורכבותם יש צורך להבין את הדינמיקה הייחודית בזוגיות זו.

מחקרים מצביעים על כך שהסתגלות בני המשפחה למשפחה המורכבת והפיכתם ליחידה משפחתית אחת מתרחשת בטווח של ארבע עד שבע שנים.

בנישואין שניים יש מס' דברים ייחודיים אותם אפרט:

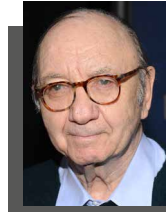
בני הזוג בפרק ב' מביאים אתם לקשר את ילדיהם מהנישואין הקודמים.

כל המשפחות אשר הגיעו לנישואין שניים חוו אובדן, זה יכול להיות בשל סיום יחסי נישואין קודמים או בשל אבל על מות בן הזוג. ילדים במשפחות אלו מתמודדים עם אובדן דומה של התפרקות המשפחה השלמה שלהם, עם מות הורה, שינוי מקום מגורים, חברה וכו'.

בנישואין ראשונים, החוויה של בניית משפחה מתחילה מנקודת התחלה דומה לעומת זאת בפרק ב', המשפחה החדשה נוצרת מנקודת התחלה שונה, בת הזוג מגיעה לקשר הזוגי יחד עם ילדיה, היחסים ביניהם קרובים ונרקמו לפני כן, הדבר יוצר מורכבות בכך שבן הזוג אשר מצטרף לתוך חיי האישה וילדיה חש לא אחת תחושת אי שייכות ואף תחושה של פלישה למרקם האינטימי הקיים בין בת הזוג לילדיה.

בת הזוג אשר מעוניינת בכניסתו של בן הזוג לחייה ולחיי משפחתה, עלולה לחוש אמביוולנטיות, מצד אחד היא מעוניינת בהצטרפותו למשפחה אך מצד שני היא עלולה לגלות קושי לאפשר לבן הזוג לקחת חלק מלא בחייה עם ילדיה מתוך רצון לשמור על אוטונומיה ביחסיה עם ילדיה וע"מ להגן עליהם.

ניל סיימון | מחזאי

מחזאי ותסריטאי יהודי אמריקאי, זוכה פרס פוליצר. נודע בכתיבתו השנונה והמושחזת וביכולתו לשלב פאתוס והומור. נולד ב-4 ביולי 1927 ברובע הברונקס בניו יורק לאיש המכירות אירווינג סיימון ולאשתו מיימי וגדל בצל השפלה הכלכלי הגדול. סיימון שירת שירות צבאי קצר בחיל האוויר של ארצות הברית, כעורך מדור הספורט בעיתון החיל, וזאת בין השנים 1945-1946. לאחר שחרורו עבד כמחלק דואר באולפני האחים וורנר והתחיל ללמוד באוניברסיטת דנור ובאוניברסיטת ניו יורק, אך לא סיים את לימודיו. בשנת 1948 החל כותב, ביחד עם אחיו דני, תסריטים עבור הרדיו והטלוויזיה. בתחילה הצליח הצוות כתסריטאים לקומדיות טלוויזיוניות, ובמיוחד עבור הקומיקאי סיד סיור, וככותבי מערכונים עבור קומיקאים מובילים כגרי לואיס. קריירה זו הייתה מוצלחת מאוד, וסיימון היה מועמד שלוש פעמים לפרס אמי בשנים 1956, 1957 ו-1959 עבור כתיבתו למופע של סיד סיור, ולמופע של פיל סילברס.

בשנת 1961 נפרד מאחיו והחל כותב עבור התיאטרון. מחזהו הראשון "לך תקע בחצוצרה" (בנוסח עברי של אבי קורן - "עוף על עצמך!", 1961) זכה להצלחה רבה, הציג בברודוויי למעלה מ-700 הצגות, ושימש מנוף לקריירת כתיבה שהניבה למעלה מארבעים מחזות עד היום, רובם שוברי קופות הן בברודוויי הן על במת הקולנוע והן בכל מקום בעולם שבו הועלו.

טווח הכתיבה של סיימון נע בין מחזות הומוריסטיים קלילים, המשקפים את רוח שנות ה-60 ("יחפים בפארק", "הזוג המוזר") למחזות אוטוביוגרפיים בעלי נימה אישית עגומה כ"פרק ב'", ולטריטולוגיית יוג'ין הכוללת זכרונות נוסטלגיים מילדותו ונעוריו - "יומן חוף ברייטון", "טירונות" ו"בדרך לברודוויי". סיימון תרם את התמליל למחזות קומיים קלאסיים כ"צ'ריטי המתוקה", "הבטחות, הבטחות" ו"הם מנגנים את השיר שלנו". רוב מחזותיו מתרחשים על הרקע התרבותי של יהודי ניו יורק, והינם בעלי גוון משפחתי. גיבוריו הינם בדרך כלל תשושים מתלאות העולם, המשתמשים בשורות שנונות על מנת להסוות עולם נפשי רעוע. המחזות כוללים הומור עצמי יהודי, על גבול הקומדיה השחורה.

סיימון נישא שלוש פעמים. נישואיו הראשונים היו לרקדנית ג'ואן ביון, והם נמשכו משנת 1953 עד מותה של ג'ואן בשנת 1973. נישואיו השניים היו לשחקנית מרשה מייסון, בסמוך לאחר מותה של אשתו הראשונה, והם נמשכו עד שנת 1982. מייסון כיכבה בתקופה זו ברבים מסרטיו וממחזותיו, ביניהם "פרק ב'" העוסק בסיפור היכרותם והתמודדותם עם הנישואין השניים לאחר מות הרעייה הראשונה, האהובה. בשנת 1987 נישא לשחקנית דיאן לנדר. הזוג התגרש בשנת 1988, אך נישא בשנית בשנת 1990. לסיימון שלושה ילדים - שני ילדים מאשתו הראשונה, ובת אותה אימץ עם אשתו השלישית.

סיימון זכה בפרס הטוני שלוש פעמים, עבור "הזוג המוזר" (1965), "טירונות" (1985) ו"אבודים ביונקרס" (1991). בפרס פוליצר זכה בשנת 1991 עבור "אבודים ביונקרס". הוא זכה בפרסים נוספים כ"גלובוס הזהב", ו"פרס הקומדיה האמריקנית". תסריטיו של סיימון היו מועמדים שלוש פעמים לפרס האוסקר, ("נערי הזהב" בשנת 1975, "The Goodbye Girl" בשנת 1977 ו"California Suite" בשנת 1978), אך סיימון טרם זכה בפרס.

סיפרו האוטוביוגרפי - "ניל סיימון כותב מחדש" (Neil Simon Rewrites) יצא לאור בארצות הברית בשנת 1996. הספר עוסק בתקופה שבין פרסום מחזהו הראשון בשנת 1961 ובין מותה של אשתו הראשונה בשנת 1973.

בשנת 1983 הוסב שמו של תיאטרון אלווין בברודוויי לתיאטרון ניל סיימון. התיאטרון נחנך עם בכורת מחזהו "יומן חוף ברייטון", שזיכה את מתיו ברודריק בפרס טוני. ב-1984 הועלתה בתיאטרון בכורת "טירונות".

גם בארץ הוצגו בהצלחה רבים ממחזותיו: "יחפים בפארק", "הזוג המוזר", "מלון פלאזה", "השבוי בקומה ה-14", "קזנובה", "פרק ב'", "הטריטולוגיה שלו" - "יומן חוף ברייטון", "טירונות" ו"בדרך לברודוויי", והזוג המוזר" ועוד.

עידו ריקלין | מתרגם

יליד ישראל, 1966. בוגר תלמה-ילין, ו-Central School of Speech and Drama, לונדון.

כתב וביים - תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות". תיאטרון הספרייה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה".

כמו-כן ביים - תיאטרון הבימה: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא", "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "המון רעש על לא כלום", "גלילאו". תיאטרון בית ליסין: "היורשת". תיאטרון הקאמרי: "עולמה של איימי", "יום במותה של ג'וי", "ציפור שחורה". תיאטרון המדיטק: "כטוב בעיניכם", בתיאטראות בגרמניה: "חלום ליל קיץ" "אנה גלקתיה", "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך".

מחזותיו לילדים - המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "מומו", "הכיתה המעופפת", "הידי בת ההרים".

בין תרגומיו לתיאטרון באר-שבע - "קיץ ועשן", "ברוקלין בוי", "לא כולל שינה", "ילדים חורגים לאלוהים", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "איזה יופי".

רפי ניב | במאי

יליד דימונה 1965. מנהל אמנותי של תיאטרון באר-שבע (משנת 2010). מנהל פדגוגי-אומנותי של גודמן בית ספר למשחק בנגב (משנת 2006). מורה למשחק ובמאי בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין.

בוגר בית-צבי יוני 1990. בעל תעודת הוראה, מכללת סמינר הקיבוצים יוני 2002. תואר ראשון בחינוך ותיאטרון BED במכללת סמינר הקיבוצים.

זוכה מלגת קרן שרת בשנים 1989-1990 במשחק. זוכה מלגת קרן שרת 1998 למורים צעירים. זוכה מלגת קרן שרת 2003 לבמאי תיאטרון.

זוכה פרס במאי השנה 2009 על בימוי "אמיל והבלשים" - פרסי הבמה לילדים ולנוער. פרס במאי השנה 2011 על בימוי "הקסם של אורנה" - פרסי הבמה לילדים ולנוער. פרס הצגת השנה לילדים א-ג "ססגוניה" 2007. פרס הצגת השנה לילדים ד-ו "אמיל והבלשים" 2009. פרס הצגת השנה לילדים ד-ו "אורה הכפולה" 2011. פרס הצגת השנה לילדים א-ג "הקסם של אורנה" 2011.

עבודות בימוי (רשימה חלקית) - תיאטרון גשר: "הלילה השניים עשר". תיאטרון חיפה: "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון באר-שבע: "קומפני", "עלי כינור", "רק אתמול נולדה". תיאטרון הספרייה: "הבלון האדום", "האריה המכשפה וארון הבגדים", "תחת שמי פאריס". הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין: "מתגלגלים", "קומפני", "רשומון", "שש נפשות מחפשות מחבר", "מומו". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "אנה פרנק", "תרנגול כפרות". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "נשיקה בכיס", "השיר שבלב", "הקסם של אורנה". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות", "שמונה בעיקבות אחד". תיאטרון ארצי לנוער: "נולדתי לחלום", "ססגוניה". המדיטק חולון: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "מומו", "הכחה המעופפת", "הידי בת ההרים".

נטע הקר | **מעצבת תפאורה**

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאמנויות המסך בבצלאל.

בין עבודותיה כמעצבת תלבושות - תיאטרון הקאמרי: "ילדי הנרות". תיאטרון החאן: "צל חולף". תיאטרון הבימה: "קופסה שחורה", "בגדי המלך". תיאטרון בית ליסין: "מקווה", "אז בפראג". תיאטרון באר שבע: "גלילאו".

כמו כן עיצבה תלבושות למופעים: "ONE" ריטה- מופע קיץ 2006, "מיומנה BE" ניו- יורק.

כמעצבת תפאורה - תיאטרון הבימה: "הלהקה", "השוטר אזולאי", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון הקאמרי: "מכולת", "אמא קוראז". תיאטרון בית ליסין: "סינית אני מדברת אליך". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום", "הרון ממונטה כריסטו" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009) "שחק אותה סם", "המון רעש על לא כלום", "איזה יופי". תיאטרון חיפה: "גיבור הלובי". תיאטרון הספרייה: "הפלייבוי של עולם המערב". תיאטרון הקיבוץ: "יסודות עוינים", "אל עצמי". פסטיבל עכו: "אווטאר" (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: "שרה גיבורת נילי".

כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראש", "טייפ". תיאטרון בית ליסין: "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי". תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף?", "זהב טורקי". תיאטרון באר-שבע: "גייפס", "סובינר", "חבלי משיח". תיאטרון המדיטק: "אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו" (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: "מהמתבח באהבה" (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: "החתונה האחרונה", "בומרנג". פסטיבל ישראל: "הזמיר-מסיבת פיגמות".

אורן דר | **מעצב תלבושות**

בוגר לימודי צילום ואמנות, סטייליסט ומעצב תלבושות לסרטים טלוויזיה ופרסומות.

עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'ו", "ציפור שחורה", "פרק ב'", "קיווז", "האסיר בקומה ה-14", "לילה לא שקט". תיאטרון הבימה: "החותנת לרקוד ולעוף", "משוגעת", "החולה ההודי", "חיזור גורלי". תיאטרון בית ליסין: "היורשת", "מי מפחד מוורגינה וולף", "דולפנינים", "תה", "האגם המזוהב", "סוף שבוע עם תום", "אהבה זה לא הכל", "היופי כן קובע", "כטוב בעינכם", "האמת", "מדליה להארי", "שבטים", "לחנך את ריטה". תיאטרון חיפה: "בנות עובדות", "הדודה של מנש", "כולם היו בניי", "משהו למות בשבילו", "אמנות", "גזע", "ואניה, סוניה, מאשה ושפיץ". תיאטרון הספריה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "עקומים", "הלילה הקצר ביותר", "ענבי זעם". תיאטרון באר-שבע: "איך למדתי לנהוג", "לא כולל שינה", "מהומה רבה", "רוחות", "הרון ממונטה כריסטו" (על עבודתו זו היה מועמד לפרס התיאטרון על עיצוב תלבושות).

קולנוע: "הבועה", פרוייקט וידאו-דנס בת-שבע.

טלוויזיה: הסדר "על קצות האצבעות".

בין עבודותיו בפרסום: קסטרו, פלאפון, בנק לאומי, אורנג', גוטקס, סופרפארם. כמו כן עבד עבור חברות מסחריות ופרויקטים בחו"ל (סין, רוסיה, טורקיה ועוד).

לירון דן | **עוזרת במאי**

סיימה את לימודיה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 2011.

עוזרת הפקה בהצגה "גליליאו" של תיאטרון באר-שבע.

מפיקה: "ציפור אש -יונה וולך", "אדיפלית".

מפיקה בפועל: פסטיבל פרס הבמה לילדים ונוער 2014.

עוזרת במאי: "אדיפלית". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "גיבורה". תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "הגיבן מנוטרדאם", "איזה יופי".

אלעד אדר | **מוסיקה**

פסנתרן, מלחין ומפיק מוסיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים, שירת בצה"ל כמעבד להקות צבאיות. ניגן הלחין והפיק מוסיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחו"ל.

עבד עם: דנה ברגר, יהודית רביץ, ירמי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר, שלמה יידוב, מרגלית צנעני, יגאל בשן, אמיר דדון, גורי אלפי, אפרת גוש, חמי רודנר, אברהם פריד, שרית חדד, תזמורת הסינפונויטה באר-שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת האנדלוסית אשדוד, תזמורת "רוקדים עם כוכבים", להקת "הלילה עם ליאור שליין" ועוד... בין עבודותיו - משנת 2007 מלווה את המוסיקאי אלון אולארצ'יק בהופעותיו וכן הפיק את תקליטו "אולארצ'יק סטייל" והופיע עימו בפסטיבל הגא'ז הבינלאומי בפולין ובפסטיבל הג'אז הבינלאומי באוזבקיסטן. הפיק מוסיקלית את המופעים של מיקי גבע, אבי גרייניק "מחתרת של איש".

הפיק לומר דוד ד'אור את אלבומו הבינלאומי "VOICE OF LOVE", שזכה למעמד של אלבום פלטינה, והפיק מוסיקלית וניגן בסביובי ההופעות שליוו את צאת האלבום שנערכו בארה"ב, אוסטרליה, ניו זילנד, פולין, האיים הקנריים, טיוואן, תאילנד, הונג קונג, אנגליה, ספרד, קנדה, דרום קוריאה, טורקיה, הונגריה, יפן וסינגפור.

הלחין והפיק את המוסיקה לתוכניות הטלוויזיה: "הבלוק", "קרב סכינים", "צחוק מעבודה", "המשמר האורחי", "אליפות המסעדות", "פיני הגדול", "פפראצי", "השועלים", "הקרמבוז", "מעצר בית", "אוכל רחוב מסביב לעולם".

בתיאטרון: ניגן בהצגת הילדים "צליל משותף", (תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער), ניגן במחזמר "לילה לא שקט" על פי שיריו של שלמה ארצי (הקאמרי), ניגן בהצגה "שחק אותה סם" (תיאטרון באר-שבע), בהצגה "סובינר" (תיאטרון באר-שבע), עיבד וניהל מוסיקלית את ההצגה "איפיגניה" (תיאטרון באר-שבע), עיבד וניהל מוסיקלית את ההצגה "אלקטרה" (הקאמרי), ניהל מוסיקלית את המחזמר "הרפתקה בטלוויזיה" מאת דרור קרן ובבימויו (פסטיבל "צלילי ילדות", חולון), הלחין את המוסיקה להצגה "מלחמה" (סטודיו יורם לוינשטיין) ולהצגה "על האש" (סמינר הקיבוצים).

בשנה האחרונה יצא אלבום המשותף לו ולמוזיקאי אלון אולארצ'יק - "יום אחד". השניים כתבו את השירים במשותף, ואדר עיבד והפיק מוסיקלית.

זיו וולושין | **מעצב תאורה**

בוגר סמינר הקיבוצים בחוג לתיאטרון.

בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "פשוטה", "אלף לילה" "החוטם", "כוכב יאיר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבעה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון בית ליסין: "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו", "בומרנג". תיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "החיים בשלוש גרסאות". תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "הצעה מגונה", "הכל בגן", "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים". תיאטרון באר-שבע בשיתוף הקאמרי: "אסיר בלב העיר". תיאטרון המדיטק: "היידו", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממול" (זוכת פרס התאורה בפסטיבל חיפה 2012). פסטיבל חיפה: "אח אח בום טראח" (זוכת פרס התאורה 2003), "סיפורי גילגמש" (זוכת פרס התאורה 2009), תיאטרון נוצר: "ערבה" (זוכת פרס התאורה 2010). תיאטרון יפו: "אישה בחולות" (זוכת פרס התאורה 2006), "נשים זרות" (זוכת פרס התאורה 2007), תיאטרון אורנה פורת: "הקסם של אורנה" (זוכת פרס התאורה להצגות ילדים 2011).

אופרה - קאמרה: "דידו", "הרמאי", "פונדק הרוחות".

מיכל ינאי | גני מאלון

בוגרת תיכון לאמנויות תלמה ילין ובוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. החלה את הקריירה התיאטרונית המקצועית שלה בגיל 8. בגיל 16 הנחתה בערוץ ואת תוכנית הטלוויזיה "קשרים מצויירים". בגיל 18, שיחקה בסרט הקולנועי הראשון שלה "נשיקה במצ'ח", שעליו קיבלה מועמדות לשחקנית הטובה של השנה באוסקר הישראלי. לאחר שירותה בתיאטרון צה"ל, הצטרפה לערוץ הילדים כמנחה ושחקנית. תוכניתה "קצפת" זיכתה אותה במשך ארבע שנים רצופות בטקס 'מסך הזהב' בתואר כוכבת הילדים האהובה בטלוויזיה. בהמשך שיחקה בסדרה "טיפול נמרץ" ובדרמה "בחצות הלילה" והתארח בסדרות "השמינייה", "השיר שלנו" ו"שוברי גלים".

שיחקה בעיבוד המוסיקלי לבמה של "הקוסם מארץ עוץ" (דורותי), "פיטר פן" (ונדי), "מלך ארתור" (המלכה גונוויר). תיאטרון הבימה: "החונתנת". תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "המפקח בא". בית ליסין: "תשוקה", "דצמבר". תיאטרון החאן: "הא הא" (העניק לה מועמדות לפרס השחקנית הטובה של השנה בתיאטרון).

בקולנוע - "תמונה קבוצתית עם אישה", "מוכרחים להיות שמח". בלוס אנג'לס השתתפה בסרטי הטלוויזיה *Deadly Water* ו *Megasneak* ובסרטי הקולנוע *88 דקות*, *Finding Rin Tin Tin*, בעיבוד הקולנועי של הספר 'כשניטשה בכה', *White Air 1*, *Til death*.

הייתה שותפה להקמת חברת ההפקה 'איגואנה', לקניית פורמטים טלוויזיוניים בשווקים הבינלאומיים כמו בראבו, ולפיתוח פורמטים כמו: מזל טוב, קצפת, הקרנבל של מיכל, בחזרה לדייט וכפית הכסף אותו גם הפיקה.

השתתפה בסדרות: "יומני החופשי", "אולי הפעם", "משמורת", "המקום", ו"רביעית רן". סרט הטלוויזיה "אושר", הסרטים הקצרים "אמא שלי ואני" ו"אדם" (שזכה במקום הראשון בפסטיבל ניו יורק NYCIFF), וסרט הקולנוע של דובר קוזשווילי "רווקה פלוס".

מולי שולמן | ליוא שניידר

שחקן, במאי ומתרגם. יליד 1974. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, 2000. תיאטרון באר-שבע: "הזכייה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכול אודות חווה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה".

בימוי ותרגום: "מר קולפרט" - זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010, תיאטרון תמונע, ת.א. "סקאפן"/"מולייר" - לתלמידי שנה ג' ב"גודמן" בית ספר למשחק בנגב 2014, "4000 מייל", תיאטרון באר-שבע. מזה עשור מופיע בהרכב האימפרוביזציה THREE ברחבי הארץ. בטלוויזיה: "הכל הולך", FALIING "בלתי הפיך", "המובילים", פרסומות (קמפיין ויזה כ.א.ל).

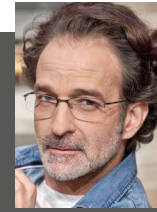
מדובב, מתרגם ומביים קולות בסרטי פיקסאר ודיסני ובכל ערוצי הילדים בכבלים ובלוויין.

אדוה עדני | פיי מדוויק

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית ליסין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "צייד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלז", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה". תיאטרון הספריה: "פאל ג'ואי", "הלוויה חורפית". המחזמר "גריז". תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל".

בטלוויזיה: "פרפר נחמד". משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה בימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

אמיר קריאון | ג'ורג' שניידר

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997.

תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "צייד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכול אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנטרדאם", "רוחות". תיאטרון הספריה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיוזנרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזורי". פרינג': "מנגינות מזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה".

קריין בחסיויות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

ג'ני: אתה יודע יותר טוב ממני מה אתה רוצה... אין לי מושג מה אתה מצפה למצוא בלוס אנג'לס, אולי קהל יותר גדול למונדדרמה שלך, "ייסורי ג'ורג' הלא-כל-כך צעיר"... אני יודעת שאני לא חכמה כמוך. אולי אני לא יכולה לנתח ולהתפלסף ולהביא תיאוריות על למה אנחנו מתנהגים ככה וככה ומגיבים ככה וככה וסובלים מאשמה ואוהבים ושונאים. אתה קראת הכל בספרים, אני לא... אבל יש דבר אחד שאני כן יודעת. אני יודעת איך אני מרגישה. אני יודעת שאני יכולה לעמוד פה ולהסתכל עליך מנסה להרוס את כל מה שרצייתי אי-פעם בחיים שלי, ואני רוצה לרסק לך את הפרצוף, בגלל שאתה לא טורח לעשות את המאמץ הכי קטן להיות מאושר - ואני בכל זאת יודעת שאני אוהבת אותך. זה תמיד ברור לי לגמרי, זה המקור היחיד לשאוב ממנו כוח... אתה כל-כך חשוב לי, ואני מוכנה לספוג ממך את ההתעללות, והעלבונות והאטימות - בגלל שככה אתה מוכיח לעצמך שאני לא אנטוש אותך. אני לא יכולה להבטיח שאני לא אמות פתאום, זה באמת יותר מדי. אבל אם אתה רוצה להעמיד אותי במבחנים, בבקשה, תבחן אותי. אתה רוצה לעזוב, תעזוב! אבל אני לא זאת שתסתלק. אני לא יודעת אם אני אוכל לסבול את זה לנצח, אבל אני אחזיק מעמד הלילה, ואני אחזיק מעמד עד השבוע הבא. אולי בחודש הבא אני כבר אתערער קצת... דבר אחד אני אגיד לך. לא משנה מה תגיד עלי אני חיה עם עצמי מצוין - הרבה יותר טוב ממה שהרגשתי כשחשבתי שאין בעולם אף-אחד בשבילי, ויותר טוב ממה שהרגשתי בלילה לפני החתונה, כשחשבתי שאני לא מספיק טובה בשבילך... כי אני כן טובה! אני מעולה! אני מתה עלי! ואם אתה כל-כך דפוק שאתה זורק מישהי מדהימה כמוני, אז לך לא מגיע כל הטוב שקיבלת! ואל תגיד לי מה אני רוצה, כי אני אגיד לך מה אני רוצה. אני רוצה בית ואני רוצה משפחה - ואני רוצה גם קריירה. ואני רוצה כלב ואני רוצה חתול ואני רוצה אקווריום עם שלושה דגי זהב. אני רוצה הכל! ואין שום רע בזה, כי ממילא אין שום סיכוי שבעולם שנקבל הכל. אבל אם אתה אפילו לא רוצה, אז הסיכוי שלך עוד יותר נמוך... אם אתה רוצה אותי, אז תילחם עלי, כי אני הולכת להילחם עליך. אני חושבת ששנינו שווים את זה. מה שכן, אני מודה שיש לי בעיה אחת. בעיה אחת גדולה, מזונית, שכתובה לי על המצח באותיות ענק... לפעמים אני לא יודעת מתי להפסיק לדבר, ועל זה אני מצטערת, ג'ורג', ואני מתנצלת. זהו גמרת!

חברי אגודת ידידים לשנת 2015 (לפי סדר הא"ב)

מייסדים:

אורית גרינברג, חני ונעים בצון - DSI תעשיות סיליקה דימונה, הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA, חגית ואלי להב, לוצאטו את לוצאטו בע"מ, דוד בן סימון, מנכ"ל-מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, מתן שרותי בריאות בע"מ, אלה ורון ה פלד - DSI תעשיות סיליקה דימונה

ידידים:

ג'ורג'ט ואלי אביסרו-אביסרו משה ובניו גלית וג'קי אביסרו - אביסרו משה ובניו מורן ויורם אביסרו - אביסרו משה ובניו רינה וע"ד נסים יהושע אבקסיס מעיין ואיתן אילוז-יש.ע.השקעות ויזמות בע"מ רותי וגדי ביתן שוש וגיל בליסטרט חביב בן דוד - אפיק מדיה בע"מ ירונה בן שלום וג'סטין ריצ'רדסון יצחק בן שמואל מיכל ואיזיק גדליהו - אלוף הספורט שרון ועודד בר - גלידה באר-שבע דניאלה ויוסי גז אירנה ובוריס גלפנבויס ד"ר אורי תבושה רכז התקשרויות - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ יוסי סבגטובי ותמרה טלפר - ס.ט. תמרה יועצים ופרוייקטים בע"מ סימה ויעקב כחלון כימיקונטקט בע"מ רחל לוי, קשרי קהילה - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ איריס ועופר ליפשיץ אורית וע"ד אורי מיטלר ע.ע.מנור, ייזום, שיווק וניהול בע"מ מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ נגב מינרלים בע"מ אבלין וגבי נגר - פארק הרכב גבי יהודה ופולט נעים יורם ודגנית סדן צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ יפעת ועמי צוקרט טל שדה פרחי שוקולד - צמיגי ליבוויץ ארווה שמש - גלדיית אדה - בנות ובתים תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ, הקרן ע"ש מרק ריץ, Adelis Fondation/Adelis Foundation

שחקני התיאטרון לעונה 2015-2014

(לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ז
אבני תום
אגוזי שי
אדרעי קרן*
אופיר אלון
אילדיס נופר*
איתן יעל
אפשטיין עמית
ביטרמן רון
בן זקן לירון*
ברגמן נמרוד
ברובינסקי ירון
ברנד מיכל
גולן שירי
דנון ענבר
הגואל אוולין
הרוש אלירן*
הררי אביגיל
וינברג מיכל
וינו-אלעד שרית
זגורי אורי
זוהר עופר
חממי לירז
טובלי אורלי
יהלומי טל*
ינאי מיכל
יפת יוגב
טפרסון עידית
מאיר זוהר זיו
תום חגי
כהן אורן*

* בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית

יו"ר: גרינבאום אשר. אברג'יל ריימונד, קרן אחון, אבי אטיאס, דר' אנגלרט מאיר, פניני בדש, ראובן בן סימון, גולדפרב משה, דניאלה גז, אהוד דוידסון, פרופ' צבי הכהן, עפרה חן, אהרון ידליון, דוד יוסוב, גילה לוי, עופר ליפשיץ, עליזה מנור, פרופ' ג'ורג' מרקוביץ, מאיר סהר, אריה קליינמן, אמיר רוזנבלט, יוסי רייך, יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן ייעוץ משפטי רמה לשם ע"ד מבקר חיצוני חדד את תורג'מן ושות', רו"ח מבקר פנימי אלברט פרץ, רו"ח רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון דוברות ויחסי ציבור איילת בראל נציגות מכירה מעיין אברהם, אירית אדרי, שגית אליהו, רותם בלילה, יעלי בר חנין, ורד דהן, דנה מור, מורן קראדי אחמשת חגית שלי קופאיות ליטל אודיז, חן אליאס, ליאנה גד, קרלה גיברג, הילה יעקובי, חלי סבג, סתיו קדוש, אורטל קינן רכות בקרת מנויים יפעת חלילי (חל"ד), קרלה גיברג מנהלת פרויקטים שיווקיים מזל אבר מנהלת מח' טלמרקטינג וקופה אילנית וקנין-בקר מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דנן מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין מנהלת המחלקה החינוכית הילה ז'נסקר-פז מחלקה חינוכית מאיה מימון (חל"ד), הילה סגיב, יעקב לוי, אוהד לייבוביץ, אלעד רפאל רכז מצוינות בתיאטרון טל ישראל חשבות כנרת סברי, רו"ח הנהלת חשבונות שרה כהן חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה מזכירת התיאטרון אירית כהן עוזרת מנכ"ל דנה מימון מזכירת המחלקה האמנותית מאיה מימון (חל"ד), חן ברעם מנהלת פרסום והפקה שני אמור אחזקה רחל צנצלשוילי אחראית מלבישות לריטה מיגירוב מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל, עדי אזריאל, שנית בישון, אביבת עמר איפור ועיצוב פאות ותסרוקות מרינה נודל מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי צוות טכני רוני בקר, אריה לוצאטו, אלעד רחמים, פורסטר ארבל, יאיר דנן, יהודה מליסה, יוסי ברומשטיין, דודו מויאל מנהל טכני אופיר ספיר מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם מח' סאונד ומולטימדיה ניר רובין, יעקב אבודרהם, אייל פיש, אנדריי לומנובסקי מנהל מח' סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך מנהל ומעצב תאורה שמואל מור מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני ועדה אמנותית ניר ארו, אייה קפלן, עידו ריקליון, רפי ניב, שמוליק יפרח מנהל אמנותי רפי ניב סמנכ"ל כספים ומינהל אורן אהרוני מנכ"ל ומנהל אמנותי שמוליק יפרח

A play by **Neil Simon** | Translated by | **Ido Ricklin** | Directed by **Rafi Niv**
Set design **Neta Haker** | Costumes **Oren Dar** | Lighting **Ziv Voloshin** | Choreography **Amit Zamir** | Music **Elad Adar**
The cast -
Jennie Malone - **Michal Yanai** | Faye Medwick - **Adva Edni** | George Schneider - **Amir Krief** | Leo Schneider - **Moli Shulman**

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel | Tel: 972-8-6266444 | www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport | Beer-Sheva Municipality | The Negev Development Authority | The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

A photograph of a theatrical performance. A man with grey hair and a beard, wearing a white tank top and dark shorts, is lifting a woman with curly hair wearing a teal dress. He has a surprised or shouting expression. The woman is lying back, smiling, with her arms around his neck. The setting is a modern living room with a grey floor, a yellow rug, a brick fireplace, and a door with a poster. A pink banner is overlaid at the bottom.

CHAPTER TWO

A play by Neil Simon | Translated by Ido Ricklin | Directed by Rafi Niv